

Za oponou

Jan Daniel

2112

Premiéry 25. a 26. dubna 2025 v Divadle RADAR.
Divadlo Radar, Plk. Sochora 9, Praha 7
www.divadloradar.cz

 radarzaoponou

 za__oponou

fotografie v programu: Jan Daniel

**Repráky duní, dým nemá kam stoupat
a blikající světla ozařují tančící lidi.
Nejisté lidi, kteří se bojí jistoty svého konce.
Rytmus techna se line ven a nezastavitelně
se mísí se životem celého města.**

inscenační tým

režie: Jan Daniel

dramaturgie: Barbora Smolíková a Anna Poláková

hudba: Štěpán Krise

pohybová spolupráce: Jana Hampl Maroušková

scéna: Vojtěch Jelínek

kostýmy: Gabriela Alexandrová

světelný design: Michael Simandl

světla: Veronika Dytrychová, Ester Gracerová,
Lea Kostelníková

fotografie: Markéta Šedivá a František Plzák

plakát, program: Kateřina Tvrdíková

osoby a obsazení

okurkářka – Anna Poláková / Dorota Vopařilová

ochotník – Michael Simandl / Jan Kašík

novinář – Tomáš Jelšík j. h. / Prokop Vopařil

sportovkyně – Věra Kabíčková / Isabela Klvaňová

doktorka – Karolína Klempířová / Hana Bernardová

knihomolka – Gabriela Alexandrová / Natálie Trantinová j. h.

učitelka – Johana Gorenčíková / Kateřina Tvrdíková

řidič – Jan Plíva / Matěj Horáček j. h.

kalič – Štěpán Krise

Jan Daniel vystudoval magisterské studium režie hraného filmu na Filmové akademii Miroslava Ondříčka v Písku. Během svého studia natočil snímky rozdílných žánrů – dětská sci-fi pohádka, found footage nebo shakespearovská adaptace. Jeho film *Za pár hodin zítra* (2021) byl zařazen do užších nominací na cenu Magnesia, na Czech Short List 2021 a na KVIFF za film získal cenu ARAS za výrazný debut nad 30 minut. Magisterský snímek *Mona Lisa* (2024) se dostal do výběru několika zahraničních festivalů. Jan Daniel je také autorem sedmi divadelních her. Za hru *Kamarádi* (2019) získal čestné uznání Studentské Thálie, za *Ježísku milosrdný* (2022) pak obdržel cenu poroty na festivalu Nová dráma v Bratislavě, kde byl text také uveden jako scénické čtení. V roce 2022 byla v Divadle Radar inscenována jeho hra *Pomeranč* (režie Jan Daniel, Anna Poláková). V současné době pracuje na novém divadelním textu, který rovněž uvede v Divadle RADAR.

Divadlo RADAR

Za oponou

Divadelní soubor Za oponou vzešel z dětského dramatického kroužku organizovaného pod DDM Praha 7 v Divadle RADAR, kde má dodnes své působiště. Zaměřuje se převážně na činoherní divadlo a za svou osmnáctiletou historii nastudoval celkem 10 inscenací – *O princezně solimánské* (2008, režie Radka Tesárková, Anežka Kotrlá), *Viking Vike* (2010, režie Radka Tesárková, Josef Hervert), *Blázníček* (2011, režie Radka Tesárková, Josef Hervert), *Kniha džunglí* (2012, režie Radka Tesárková, Josef Hervert), *Ondina* (2015, režie Radka Tesárková, Josef Hervert), *Hamleteen* (2017, režie Lucie Wildtová, Josef Hervert), *Probuzení jara* (2020, režie Lukáš Křížek j. h.), *Pomeranč* (2022, režie Jan Daniel, Anna Poláková). V současné době má soubor na svém repertoáru crazy komedii Tomáše Dianišky *Encyklopedie akčního filmu* (2024, režie Luděk Horký j. h.) a autorskou inscenaci 2112.

„Pečlivě vydrhni sklenice a neodkláněj se od receptu!“

Co si okurky žádají, to musí okurky mít. Hluboké propustné půdy, bohaté na humus i živiny. Nejlepší je pěstovat vedle rajčat – s těmi se kamarádí a nasají od nich ojedinělou šťavnatost. Zalévat tak, aby okurečky měly pořád dostatečně vláhy a vypadaly spokojeně. Nezapomenout prokopávat motyčkou. Chránit proti plísni okurkové, zlodějům, slímákům a čekat, než vaše dětičky hezky nabobtnají.

Okurky sklízíme ve tří denních intervalech a ihned zpracováváme. Do hrnce nalít vodu a ocet. Přisypat cukrín, krupicový cukr, sůl a koření – kuličky pepře, bobkový list, nové koření, hřebíček, hořčičné semínko, špetka křenu, špetka skořice. Povařit, nechat vychladnout. Do sklenice – mrkev, cibule, snítek kopru a maximální počet okurek. Zalít nálevem. Zavařit a nechat vychladnout. Následně minimálně čtyři týdny čekat. Klidně i déle. Nesmí se to uspěchat. Čekat. A čekat...

A čekat.

Podoby apokalypsy

Skoro každé náboženství nebo kultura má svoji podobu apokalypsy. Podle křesťanství bude konec světa provázen utrpením, válkami a příchodem Antikrista. Následuje Armagedon – poslední bitva mezi dobrem a zlem, po níž Kristus zvítězí, všichni mrtví vstanou a pro spravedlivé začne nový, dokonalý svět.

Podobně islám popisuje den posledního soudu (Yawm al-Qiyāmah), kdy Alláh oživí mrtvé a každý bude souzen podle svých skutků. Věřící budou odměněni rájem, nevěřící peklem. I zde předchází konci světa různé katastrofy a příchod dadždžála, islámského Antikrista. Mezi znamení blížícího se konce bude patřit vystoupení Slunce na západě, po světě se rozšíří dým a divoká zvířata, z hlubin Adenského zálivu vyšlehnou oheň. Jednou z prvních katastrof bude příchod tyranů, s jejichž nástupem začne čas válek a krveprolití.

Buddhismus a hinduismus chápou konec světa jako součást věčného koloběhu. V buddhismu nastane zánik, až lidstvo ztratí morální zásady a zanikne dharma – Buddhovo učení. Svět bude zničen přírodními silami (ohněm, vodou nebo větrem), ale časem se znovu zrodí a objeví se nový Buddha (Metteja), který přinese nové učení. Podle hinduismu svět vzniká a zaniká v rámci časových cyklů zvaných kalpy. Na konci každého cyklu přichází bůh Šiva jako ničitel, který svět zničí, aby mohl být znovu stvořen.

Také Aztékové věřili, že svět prochází časovými cykly. Nazývali je Slunce a každý z nich skončil katastrofou. Současný svět, páté Slunce, má být podle proroctví zničen zemětřesením. Předchozí podle mýtů zanikly kvůli vodě, ohni, větru nebo jaguárům.

V severské mytologii se konec světa nazývá Ragnarök. Je to série událostí, která vrcholí poslední bitvou mezi bohy a obry. Ta přinese zkázu celého světa, smrt mnoha bohů a obrovské přírodní katastrofy. Po zkáze však svět znovu povstane. Z lidí přežije jediný pár, jehož potomci opět zalidní svět.

Pro zoroastrismus se událost konce světa nazývá Frašokereti a během ní dojde k obrození světa stvořeného Ahura Mazdou. Bude poraženo a zapuzeno zlo a přestane existovat čas. I podle této představy budou všichni lidé souzeni, hříšníci budou následně očištěni v řece z tekutého kovu a Sóšjans, poslední ze tří spasitelů, obětuje býka. Posvátný nápoj vytvořený z jeho tuku pak přinese všem lidem nesmrtelnost.

Tichomořské národy mají často představy o konci světa spojené s přírodními událostmi jako tsunami, výbuchy sopek či zemětřesení. Ve vírách některých kultur svět rovněž prochází cykly stvoření a zániku, přičemž zkáza bývá důsledkem narušení rovnováhy mezi lidmi, přírodou a duchy.

Samo téma konce světa se ve společnosti vrací pravidelně, obvykle v dobách krizí či válek. Apokalyptické vize ale málokdy popisují úplný konec, naopak je konec světa často prostředkem jeho obnovy a stvoření světa nového.

RAVE

Celonoční taneční párty s elektronickou hudbou. Tanec, svoboda, ale také bezpečný prostor pro lidi z různých menšin, prostor pro sebevyjádření a pro společné zážitky na tanečním parketu. Rave je klubová kultura a také mezinárodní hnutí, které se začalo formovat v Británii na konci 80. let, kdy se do Evropy začal dostávat hudební žánr acid house.

Rave je ale fenomén zahrnující množství žánrů elektronické a taneční hudby, má přesahy do umělecké sféry a v současnosti proniká i do akademického světa. Rolí raveu ve městě se například zabývala novinářka Tereza Patočková, která upozorňuje i na další funkce, které může rave pro města mít. Taneční akce pořádané v okrajových lokalitách ožívují různé ruiny, vybydlené továrny a další místa, která předtím nebyla kulturně využívána. Ta pak slouží také jako místa, kde vznikají nové nápady, setkávají se různé myšlenky a formují se nové umělecké kolektivy.

Subkultura raveu je také již od jeho počátku útočištěm pro množství lidí z marginalizovaných skupin a dodnes je to místo, kde mohou beze strachu vyjádřit svoji identitu, ať je ve světě okolo přijímaná jakkoliv.

Rave tak byl a zůstává místem úniku a také bezpečným prostorem, kde lze svobodně projevit své já.

Anketa

(odpovídají různí členové a členky souboru)

Jaká je tvoje nejšťastnější vzpomínka z Radaru?

Není jen jedna, všechny chvíle jsou něčím krásný a mají svoje místo.

Tyjo, to je strašně těžká otázka. Na to nejde odpovědět. Mám spoustu šťastnejch a krásnejch vzpomínek z Radaru a jelikož už do Radaru chodím asi od čtyř let, tak jsem toho zažila mega moc. Ale hodně šťastná jsem byla, když jsem se asi po tříletý pauze zase vrátila, protože mi Radar moc chyběl.

To je hrozně těžký. Asi pro mě je nejsilnější vzpomínka na můj Erasmus / návrat z něj. Kdy jsem právě nebyl s lidmi z Radaru každý týden a došlo mi, jak mi na nich záleží, a uvědomil jsem si, že i jim na mně. Pak hrozně rád vzpomínám na všechny zájezdy, soustředění, nebo jen společný náhodný felení po představení/premiérách/derniérách.

Když na jedný tajný oslavě, na kterou jsem dorazil celkem mrtvej ze školy, se všichni hezky bavili, užívali si života, zpívali... Všechny starosti najednou zmizely a já byl prostě jenom šťastnej - šťastnej, že jsem toho celýho součástí.

Co si v životě dokážeš nejmíc vychutnat?

Momenty, kdy svítí slunce a člověk může být venku. A kafičko.

Nějakou ňaminku, když jsem nametenej. Jinak momenty, kdy jsem se svejma lidma a nemusím nic řešit (bohužel jich tolik není).

Pivo. Ne, sranda. Asi společně strávený čas s lidmi, co mám rád. Ideálně někde u vody v přírodě za teplých letních nocí. Nebo vlastně kdekoliv a ideálně venku, hlavně aby kolem byla ta správná skupina, pak je jedno, kde jsme.

Svíčkovou od mámy.

Ty nejobyčejnější, když můžu jen tak být, třeba s někým, koho mám ráda.

Co bys dělal/a, kdyby do konce světa zbýval týden?

Zastavila bych se, na všechno se vykašlala a jen bych byla - na oblíbených místech, s oblíbenými lidmi, u oblíbeného jídla.

Ehm... Potom co by mě přestalo bavit dělat tu první věc, co mi přišla na mysl a nebudu ji tady prezentovat, tak bych prostě chtěl felit s lidma, co mám rád, ideálně s lidma od nás ze souboru.

Vybral prachy, půjčil si pořádnou káru a odjel projet Evropu. Po cestě bych se zastavil u všech lidí, co mám rád, překonal strach z projevování citů a řekl jim, že si jich neskutečně vážím, fandím jim a miluju je takový, jaký jsou.

Byla bych hodně se svojí rodinou a kamarádama. Nacpávala bych se svým oblíbeným jídlem. Asi bych se opila a asi bych toho další den nelitovala. Všem, komu jsem nikdy neřekla, že je mam ráda, tak bych jim to řekla. Vyzkoušela bych řídit auto. Utratila bych všechny svoje peníze (neni jich moc). No, a ještě spoustu dalších věcí.

Čím si vždycky chtěl/a být a proč?

Nikdy jsem přesně nevěděla, čím chci být, a trápilo mě to. Teď už chci být jen slušný člověk, kterému to, co bude dělat, bude dávat aspoň trochu smysl.

Herec, páč je to hezký.

Nikdy jsem neměla konkrétní povolání, který bych chtěla dělat, ale už odmala chci být mámou.

Sekretářka - bavily mě sešítka, notýsky, lepítka, razítka...

Dobrym člověkem, kterej má dobrej vliv na svoje okolí.

